

руските армии ни даваха; — а това време за насъ бѣше по-скъпо отъ злато!

Въ началото на една война всѣкога ще се намѣрятъ нови войски, а особено нова кавалерия, — безъ да смѣтаме множеството офицери-новаци — които сж недостатъчно запознати съ разузнавателната служба. Въ подобнитѣ случаи, когато противникътъ ви дава единъ или два мѣсеца отсрочка между обявяването на войната и започването военнитѣ дѣйствия, тази отсрочка ще може много нѣщо да поправи, толкова повече, че прѣзъ този периодъ се работи съ много по-гольма енергия и усърдие, отколкото прѣзъ всѣко друго време.

Това, което въ Шуменъ ние наричахме маневри, не бѣше нищо друго освѣнъ едни прости учения, които и безъ това достатъчно бѣха извѣстни на всички; а намъ трѣбваше да се учимъ на онова, което ние не знаехме и за което никой се и не грижеше. Напротивъ, всѣкой отъ насъ се мислѣше за свършенъ, и никой не чувствуваше никаква потребностъ да се понаучи на онова, което, сигурно, не знаеше; а нашитѣ началници сжщо не чувствуваха никаква потребностъ да ни дадатъ това, което и тѣ самитѣ нѣмаха! — Златнитѣ галуни и отгорѣ титултъ «Паша» бѣха достатъчни, щото който ги има да се чувствува напълно на мѣстото си!

Отъ всичкитѣ находящи се тамъ офицери, само едно значително малцинство бѣше получило правилно своитѣ чинове; а множеството отъ тѣхъ дължаха чиноветѣ си изключително на «протекции!» Фаворизма и каприза замѣняваха «избора» и «старшинството.»

На всѣка крачка, на кждѣто и да се обърнѣше човѣкъ, виждаше, че на чело на полковетѣ, бригадитѣ, дивизиитѣ, стоятъ шабь-офицери и генерали,